

Broederlijke liefde

Schriftgedeelte: Psalm 133.

Deze Psalm is een juweel, klein maar dierbaar. Het onderwerp is de liefde. U bemerkt dat de oude opschriften boven de Psalmen erg mooi zijn. Die titel van deze is: “De profijtelijkheid van de gemeenschap der heiligen”. Het begint met een: *Zie*. Waar ook deze uitroep, *zie*, in de Schrift voorkomt, volgt er altijd iets belangrijks. Bijvoorbeeld: *Zie, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren en Zijn Naam IMMÁNUËL heten*. Bijvoorbeeld: *Zie, het Lam Gods*. De Heilige Geest verspilt geen woorden. In de Schrift vinden we dit woord *zie*, en dan volgt er iets belangrijks.

Dit is liefde, broederlijke liefde, en de apostel zegt: *Dat de broederlijke liefde blijve*. Zal het blijven, dan moet het allereerst beginnen. Weet u waar broederlijke liefde begint? Het begint in de hemel, de wederzijdse liefde tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest; één enig God. Daar is het waar broederlijke liefde begint. En deze broederlijke liefde vloeit; het daalt neder en het komt door de Persoon, de verdienste, het lijden, de dood en de opstanding van de dierbare Middelaar, de Heere Jezus, en het vloeit in de ziel van een ieder voor wie Hij stierf. Gelijk de kostelijke zalfolie die nederdaalt, het komt van boven. Het komt niet uit de aarde voort; het is niet in het hart van een mens van nature, het daalt neder.

Heeft u ooit een weinig Goddelijke liefde gevoeld, gelijk kostelijke zalfolie, nederdalend in uw arme hart? En gelijk de dauw, het daalt neder. Zalfolie en dauw – iets wat aan de ene zijde onuitsprekelijk liefelijk is, iets wat aan de andere zijde zo verkwikkend is. De zalfolie en de dauw – zij verkwikken én zijn liefelijk.

En dan is er een gevolg. Als deze hemelse liefde in het hart vloeit, blijft het daar niet, het vloeit verder. Dit is niet het eindpunt. Het is niet zo dat Gods liefde in het hart komt door Christus en dat is het eindpunt, het einde; nee, het vloeit verder en het vloeit in twee richtingen: het vloeit opwaarts.

“O, mocht Uw liefde mijn ziel dringen
Om opnieuw weer lief te hebben.”

Het is een heerlijke zaak wanneer u ervaart dat de liefde opwaarts vloeit in uw hart.

En dan vloeit het tot de broeders. Wie zijn de broeders? Zij die één Vader hebben, God; zij die behoren tot de familie der genade. En daar is die liefde tot de broeders. Het is niet vervaardigd; het komt van de hemel. Gods volk is één, één lichaam, leden van Christus’ verborgen lichaam. Gods volk is één; ranken van de levende Wijnstok. Er is een eenheid.

“Wij zijn maar verschillende delen
Van hetzelfde gebroken Brood.”

En het zijn gezegende tijden wanneer deze liefde vloeit.

Wat was het dat Ruth aan Naomi verbond? Het was deze liefelijke zalfolie, deze hemelse dauw. Wat verbond David aan Jonathan, Paulus aan Timótheüs?

“Hoe zoet, hoe hemels is het gezicht,
Wanneer zij die de Heere liefhebben,
Zich in elkanders vrede verheugen,
En zo Zijn Woord vervullen.”

Dat de broederlijke liefde blijve. Dat is een gezegende kerk waar broederlijke liefde gevoeld wordt, waar het vloeit; waar elkeen de anderen uitnemender acht dan zichzelf; waar elkeen de lasten van de anderen draagt en alzo de wet van Christus vervult. Als wij ons verblijden met de blijden en wenen met de wenenden. Als er een in moeilijkheden zit, dan zijn allen in moeilijkheden. Wanneer er een benaastigen is om de enigheid des Geestes te behouden door de band des vredes. En weet u het geheim van deze enigheid? Laat ik het op een heel eenvoudige en alledaagse wijze nemen. U heeft een wiel gezien; u heeft de spaken gezien, de spaken van het wiel, en hoe nader zij bij het middelpunt komen, hoe nader zij bij elkander komen, en als zij het middelpunt bereiken, raken zij elkaar. Hoe nader Gods volk bij Christus leeft, hoe nader zij tot elkander zijn.

De vertalers zeggen: “De **profijtelijkheid** van de gemeenschap der heiligen” Er is een zegen in. Ik ben er zeker van dat u allen bekend bent met (het verhaal van) de oude predikant die in een woning gevraagd werd naar dit punt, of het er werkelijk toe doet. Voorzeker, als er liefde tot de Heere was, deed de liefde tot Zijn volk er werkelijk niet zoveel toe. De oude man preekte zwijgend een predicatie. Hij nam één kool uit het vuur en hij legde het op de haard. Weet u wat er gebeurde? Het vuur brandde helder en aangenaam verder, maar de kool die eruit genomen was, ging beetje bij beetje uit. Er is **profijtelijkheid** in de gemeenschap der heiligen.

En als de apostel zegt, *Dat de broederlijke liefde blijve*, moet er een begin geweest zijn. En vervolgens wordt het beproefd. Satan haat het en er is iets in de natuurlijke harten van Gods volk dat er tegen strijdt, en dan wordt het beproefd en voor een tijd kan het onderbroken worden. Maar als het echt is, is het eeuwigdurend.

Eens was er een vader die tegen zijn dochter, die hem zeer liefhad, zei: “Je ziet deze man die vandaag onze gast is”. Hij was een vreemdeling, een volkomen vreemdeling, die voor het eerst op bezoek was; hij was een godzalige man, en de vader zei tegen de dochter: “De liefde van deze man voor mij is veel groter dan die van jou”. Zij zei: “Vader, dat kan nooit; dat kan nooit!” Hij zei: “Mijn lieveling, als jij sterft, tenzij genade tussenbeide komt, zal jouw liefde voor mij voor altijd ophouden, maar de liefde van deze vreemdeling tot mij zal voortduren tot in alle eeuwigheid”. Het kan voor een tijd onderbroken worden, maar als het echt is, niet voor altijd.

En er is hier de oproep om het te bewonderen; het is goed en liefelijk. Op aarde zijn er zoveel dingen die liefelijk zijn en niet goed, en er zijn zoveel dingen die goed zijn en niet liefelijk. Dit is goed én liefelijk, en de Heilige Geest verbindt er eeuwig zegen aan. *Want de HEERE gebiedt aldaar den zegen, en het leven tot in der eeuwigheid.*

Uit: Saturday Evening Meditations, Rev. B.A. Ramsbottom.